

2011. október 25., kedd

Magas szintű fórum a segélyek hatékonyságáról

P7_TA(2011)0460

Az Európai Parlament 2011. október 25-i állásfoglalása a segélyhatékonyságról szóló negyedik magas szintű fórumról (2011/2145(INI))

(2013/C 131 E/09)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára,
- tekintettel az „Európai konszenzus a fejlesztési politikáról” című 2005-ös nyilatkozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel az Európai Uniónak a fejlesztési politikában megvalósítandó komplementaritásra és munkamegosztásra vonatkozó magatartási kódexére ⁽²⁾,
- tekintettel a fokozottabb és jobb együttműködésről: „A 2006. évi uniós támogatások hatékonyságára vonatkozó csomagról” szóló, 2006. szeptember 28-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a támogatáshatékonyságról szóló, 2005. évi párizsi nyilatkozat nyomon követéséről ⁽⁴⁾ szóló, 2008. május 22-i állásfoglalására,
- tekintettel az Általános Ügyek Tanácsa és a Külügyi Tanács 2009. november 17-i, a segélyhatékonysági működési keretről szóló következtetéseire ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Külügyek Tanácsa (fejlesztési miniszterek) 2010. június 14-i következtetéseire a nemzetközi munkamegosztásról, amely a dokumentum bizonyos elemeinek helyébe lép, vagy azokat kiegészíti ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Külügyek Tanácsa (fejlesztési miniszterek) 2010. december 9-i következtetéseire a kölcsönös elszámoltathatóságról és az átláthatóságról: az EU segélyhatékonysági működési keretének negyedik fejezete ⁽⁷⁾,
- tekintettel az Európai Unió Tanácsa Főtitkársága 2011. január 11-i, a segélyhatékonysági működési keretről szóló dokumentumának egységes szerkezetbe foglalt szövegéről ⁽⁸⁾,
- tekintettel 2011-ben Dél-Koreában, Busanban megtartandó, a segélyhatékonyságról szóló negyedik magas szintű fórummal kapcsolatos, a 21. AKCS-EU közös parlamenti közgyűlésen elfogadott budapesti nyilatkozatra,
- tekintettel a béke megszilárdításáról és az állam megerősítéséről szóló, 2010. április 10-én Diliben elfogadott nyilatkozatra,
- tekintettel a 2010. március 26-án, Bogotában elfogadott nyilatkozatra az accrai cselekvési menetrend elveinek a dél-dél együttműködésben történő érvényesítéséről,
- tekintettel a fejlesztés hatékonyságára vonatkozó afrikai napirendről szóló, 2010. november 4–5-i, „A hatékony fejlesztés kitűzése célként” című tuniszi konszenzusra,

⁽¹⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

⁽²⁾ 9558/07. számú tanácsi következtetések, 2007.5.15.

⁽³⁾ HL C 306 E, 2006.12.15, 373. o.

⁽⁴⁾ HL C 279 E, 2009.11.19., 100. o.

⁽⁵⁾ 15912/09. sz. dokumentum

⁽⁶⁾ 11081/10. sz. dokumentum.

⁽⁷⁾ 17769/10. sz. dokumentum.

⁽⁸⁾ 18239/10. sz. dokumentum.

2011. október 25., kedd

- tekintettel az OECD Fejlesztéstámogatási Bizottsága „Segélyhatékonyság: helyzetjelentés a párizsi nyilatkozat teljesítéséről” című, 2009. júniusi jelentésére,
 - tekintettel az Európai Bizottság „Aid Effectiveness Agenda: Benefits of a European Approach” (Segélyhatékonysági program: Az európai megközelítés előnyei) című, 2009. októberi jelentésére, ⁽¹⁾,
 - tekintettel a nemek fejlődésben betöltött egyenlő szerepéről szóló, 2010–2015 közötti időszakra vonatkozó uniós cselekvési tervről szóló bizottsági személyzeti munkadokumentumra (SEC (2010)0265) és a Tanács millenniumi fejlesztési célokra vonatkozó, 2010. június 14-i következtetéseire, amelyben a fent említett uniós cselekvési tervet megerősítették,
 - tekintettel az Európai Bizottság "Joint Multi-annual Programming" című, 2011. márciusi zárójelentésére ⁽²⁾,
 - tekintettel az Európai Bizottság „Az uniós fejlesztésfinanszírozás elszámoltathatóságának javítása - hozzájárulás a hivatalos fejlesztési segélyek uniós felülvizsgálati folyamatához” című, 2011. áprilisi Közleményére (COM(2011)0218),
 - tekintettel az Európai Bizottság által 2010 márciusában elindított, „Strukturált párbeszéd: hatékony partnerség a fejlődés érdekében” című kezdeményezésre, melynek célja, hogy meghatározza azokat a gyakorlati eszközöket, amelyek segítségével a civil társadalom és a helyi hatóságok szervezetei hatékonyabban bevonhatók az európai együttműködésbe,
 - tekintettel a 2011 májusában közzétett párizsi nyilatkozat (2. szakasz) értékeléséről szóló végső jelentésre,
 - tekintettel a helyi önkormányzatokról és a fejlesztési együttműködésről szóló, 2007. március 15-i állásfoglalására ⁽³⁾,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Fejlesztési Bizottság jelentésére (A7-0313/2011),
- A. mivel a segélyhatékonyságról szóló negyedik magas szintű fórumnak meg kell határoznia a hatékonyabb fejlesztési segítségnyújtás jövőbeni kötelezettségvállalásait, és hozzá kell járulnia ahhoz, hogy a 2015-ben, illetve azután esedékes millenniumi fejlesztési célok eléréséig létrejöjjön egy új nemzetközi segélyezési rendszer,
- B. mivel a párizsi nyilatkozat elvei elsősorban a segítségnyújtás mechanizmusait helyezik előtérbe, nem pedig a sikeres fejlesztéspolitika kialakítását; mivel a segélyhatékonysággal foglalkozó accrai cselekvési menetrendet több tényező is hátráltatta, nevezetesen a pénzügyi válság, a hivatalos fejlesztési segélyek (ODA) kifizetési összegének csökkentése, bizonyos – rövid távon több eredményt elváró – támogatók megváltozott politikája, valamint olyan új, állami és magántámogatók érkezése, amelyek nem tartoznak a Fejlesztési Támogatási Bizottsághoz, és amelyek szempontjait nem a konszenzuális együttműködési szabályok határozzák meg,
- C. mivel a teljes ODA egy növekvő része olyan felemelkedőben lévő országokból származik, amelyek nem tagjai az OECD-nek,
- D. mivel a nemrégiben készült felügyeleti és értékelési tanulmányok kimutatták, hogy a párizsi nyilatkozatban és az accrai cselekvési menetrendben szereplő kötelezettségvállalások megvalósításában a kedvezményezett országok aktívabbak voltak, mint a donor országok,
- E. mivel a korábbi magas szintű értekezleteknek nem sikerült a szükséges politikai nyomást kifejteniük, illetve egy jogilag kötelező erejű keretet létrehozniuk, és így a párizsi nyilatkozat végrehajtása nem járt a segélyezés szétaprózottságának várt csökkenésével, és továbbra is túl sok olyan művelet van, például a feltételrendszer tekintetében, amely nem teljesen átlátható,

⁽¹⁾ 2008/170204 sz. projekt – 1. változat.

⁽²⁾ 2010/250763 sz. projekt – 1. változat.

⁽³⁾ HL C 301 E, 2007.12.13., 249. o.

2011. október 25., kedd

- F. mivel az átláthatóság és a felelősségre vonhatóság a segélyezés hatékonyságának alapvető feltétele nemcsak a donorok és a kedvezményezett kormányok között, hanem az állam és a társadalom között is; mivel a donorok és a partnerországok az accrai cselekvési menetrend keretében megállapodtak arról, hogy kellő időben részletes információkat tesznek közzé az aktuális és a jövőbeni várható segélyekről annak érdekében, hogy a fejlődő országok pontosabb költségvetéseket és elszámolásokat készíthessenek; hasonlóképpen, mivel továbbra is elsődleges fontossággal bír a donor országok számára, hogy támogassák a parlament intézményének megerősítését, valamint a helyi hatóságok és a civil társadalmi szervezetek részvételét abban, hogy a fejlesztéspolitikát határozottan integrálják a demokratikus folyamatba,
- G. mivel az Európai Unió és tagállamai a világszerte folyósított ODA több mint feléhez járulnak hozzá, következésképpen fontos szerepet játszanak a segélyhatékonysági programokban,
- H. mivel, tekintettel a közelgő negyedik fórumra, fontos emlékeztetni a donor országok azon vállalására, amely szerint 2015-ig bruttó nemzeti termékük/bruttó nemzeti jövedelmük 0,7 %-át a fejlesztési segélyezésre fordítják, a fejlődő országokkal kapcsolatos valamennyi szakpolitikájukba és gyakorlatukba pedig egy, a nemekkel kapcsolatos szilárd elemet is beépítenek, továbbá fontos az ODA pontosabb meghatározása és az accrai cselekvési menetrend ma is érvényes elveinek tiszteletben tartása; mivel túl kell lépni a hivatalos fejlesztési segélyen, és fejlesztési partnerségeket kell kialakítani egy olyan fejlesztési jövőkép támogatása érdekében, amelynek felelősei és hajtóerejei maguk az országok,
- I. mivel a fejlesztési segélyezés helyzete folyamatos változásban van, és az új donorok színre lépésének jobban kellene tükröződnie a segélyhatékonysági mechanizmusokban,
- J. mivel a fejlesztésfinanszírozás minden formájának – többek között az olyan innovatív finanszírozási mechanizmusoknak, mint a pénzügyi tranzakciókra kivetendő adónak vagy az egészségügy és oktatásügy finanszírozására irányuló globális alapoknak – integrálnia és alkalmaznia kell a párizsi nyilatkozat elveit,
- K. mivel a fejlesztésre vonatkozó afrikai napirend kidolgozásáról szóló tuniszi konszenzus azt kéri, hogy a figyelem ezentúl ne kizárólag a segélyhatékonyságra összpontosuljon, hanem szélesebb körben a fejlesztés hatékonyságára vonatkozó napirendre; mivel a fejlesztés hatékonysága szempontjából Afrika számára a legfontosabb hat tényezőként a következőket azonosították: működőképes államok kiépítése, a demokratikus elszámoltathatóság kialakítása, a dél–dél irányú együttműködés előmozdítása, a regionális szinten megvalósuló gondolkodás és cselekvés, új fejlesztési partnerek elfogadása, valamint a segélyektől való függőség elhagyása,
1. hangsúlyozza, hogy a negyedik magas szintű fórumon az Európai Uniónak ambíciózusan kell fellépnie, amely jelentékenyen hozzájárulhat a segélyhatékonyság terén tett vállalások elmélyítéséhez és teljes körű végrehajtásához; reményét fejezi ki, hogy az Európai Unió magas szinten képviselteti magát Busanban, tekintettel arra, hogy a segélyhatékonyságnak igen fontos szerepe van az életminőség javításában és a szegénység visszaszorításában a kedvezményezett országokban, valamint a millenniumi fejlesztési célok megvalósításában;
 2. emlékeztet arra, hogy a segélyhatékonysági menetrend teljesítésének egyik alapvető feltétele a demokratikus felelősségvállalás elvének teljes körű elfogadása, ami azt jelenti, hogy a fejlesztési stratégiát az ország határozza meg, és az valamennyi nemzeti érdekelt fél kötelezettségvállalását tükrözi;
 3. megállapítja, hogy a fejlődő országok kormányai nem biztosították a hatékony felelősségvállaláshoz szükséges mozgásteret parlamentjük és civil társadalmuk számára; sürgeti az EU-t, hogy erősítse meg a párizsi és accrai kötelezettségvállalásokat a fejlesztési politikák, a tervezés és az intézkedések iránti demokratikus felelősségvállalás előmozdításával, az összes fejlesztésben érdekelt fél teljes körű bevonása és a velük szembeni elszámoltathatóság révén;

2011. október 25., kedd

4. azon a véleményen van, hogy a negyedik magas szintű fórum akkor lesz sikeres, ha a segélyhatékonyság érdekében komoly vállalásokat fogalmaz meg; világos és mérhető célokat jelöl ki, és pontos menetrendet ír elő a megvalósításra; a párizsi nyilatkozat és az accrai cselekvési menetrend végrehajtási deficitjének tudatában hangsúlyozza annak fontosságát, hogy kialakuljon egy alulról felfelé építkező megközelítést követő, fejlesztés iránti „felelősségvállalás”, szűnjön meg a támogatások szétzúrozottsága, valamint erőteljes, hatékony és független nyomon követési végrehajtási mechanizmusok jöjjenek létre, amelyekbe mind nemzeti, mind nemzetközi szinten bevonják a parlamenteket és a civil társadalmat; az a véleménye, ahhoz hogy a segélyek hatékonyan működjenek, azokat a fejlesztési célok elérése irányába tett konkrét hozzájárulásuk alapján kell mérlegelni és értékelni, nem pedig csak a ráfordítások alapján;

5. emlékeztet arra, hogy a hatékony segélyezéshez az is hozzátartozik, hogy lehetővé teszik a szegény országok számára a belföldi bevételek mozgósítását; ennek megfelelően ismét arra sürgeti az EU-t, hogy tegye legfontosabb prioritásává az adóparadicsomok és az adócsalás elleni küzdelmet, mindeközben előmozdítva a fejlesztésfinanszírozás alternatív forrásait, például egy pénzügyi tranzakciókra kivetendő adó bevezetése révén; hasonlóképpen sürgeti az EU-t, hogy biztosítson fokozott támogatást a fejlődő országok számára az adóreformok terén nyújtott segítséghez, azzal a céllal, hogy támogassák a hatékony, eredményes, igazságos és fenntartható adórendszereket, aminek a szegénység és a segélyektől való függőség csökkenéséhez kell vezetnie;

6. felhívja a donor országok és a kedvezményezett országok figyelmét, hogy hozzanak azonnali intézkedéseket a párizsi nyilatkozat és az accrai cselekvési menetrend vállalásainak betartására, amelyek megvalósulását csak a politikai akarat és a bürokrácia, valamint a magas tranzakciós költségek gátolják, például a segélyek függetlenítésével és kiszámíthatóságával, valamint a feltételrendszerrel és az átláthatósággal összefüggésben; és különösen hangsúlyozza annak szükségességét, hogy átültessék a gyakorlatba azt az accrai kötelezettségvállalást, miszerint a kormányok közötti kétoldalú együttműködésben a donorok első választási lehetőségként az országok rendszereit veszik igénybe, és hogy kezeljék a segélyek áramlásának kiszámíthatatlanságát; egyúttal arra sürgeti a donor országokat, hogy részesítsék előnyben a helyi és regionális beszerzést;

7. emlékeztet arra, hogy a segély olyan eszköz, amely a szegénység és a segélyektől való függőség csökkentése érdekében serkenti az inkluzív és fenntartható növekedést, fokozza a munkahelyteremtést és figyelembe veszi az egyes országok sajátosságait, egyúttal biztosítja a segélyhatékonyság javítását azokban az országokban, amelyeknek erre a legnagyobb szükségük van; azt is megállapítja, hogy a segélyt átmeneti intézkedésnek, nem pedig hosszú távú megoldásnak kell tekinteni, amelynek célja az önfenntartó növekedés elősegítése a fejlődő országokban,;

8 hangsúlyozza, hogy ezt a növekedést akadályozzák a donorok helyi gazdaságot figyelmen kívül hagyó beszerzési gyakorlatai; ezért sürgeti a donorokat, hogy részesítsék előnyben a helyi és regionális beszerzést, erősítve a helyi gazdasági kapacitásokat;

9. rámutat arra, hogy a fejlesztési segély önmagában nem elegendő a szegénység felszámolásához, és annak inkább a szegénység okaira, nem pedig a tüneteire kellene irányulnia; hangsúlyozza, hogy hatékonyabb segélyezésre van szükség egy olyan fejlesztési folyamat részeként, amely a kedvezményezett országokban erős és környezetbarát gazdaságokat kíván létrehozni, ahol az alapvető szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés mindenki számára biztosított, és ahol végül csökkenthető a segélyektől való függőség; ezzel összefüggésben hangsúlyozza egy olyan környezet megeremtésének fontosságát, amely a kedvezményezett országokban ösztönzi a tisztességes munka megeremtését, a vállalkozói kedvet és az innovációt; arra biztatja a donorokat, hogy elsősorban a helyi gazdasági kapacitásokkal éljenek és aktívan törekedjenek azok megerősítésére;

10. felszólít a segélyek országok közötti elosztásának hatékonyabb nemzetközi összehangolására a segélyek „kedvencei” („aid darlings”) és a „mellőzött” országok problémájának megoldása érdekében; hangsúlyozza, hogy a segély hatásának növelésére, valamint a több eredmény/jobb ár-érték arány elérésére irányuló cél nem vezethet olyan kockázatkerülő fejlesztési politikához, amely csak a „könnyű országokra” összpontosít; kitarthat, hogy az uniós fejlesztési segély elosztásakor továbbra is a szegénység felszámolását és a szükségleteket kell a legfontosabb szempontként figyelembe venni;

11. hangsúlyozza a segélyhatékonyság differenciált megközelítésének fontosságát, amely figyelembe veszi a támogatásban részesülő országok (legkevésbé fejlett, sérülékeny és közepes jövedelmű országok) fejlettségi szintjét és sajátos igényeit; kiemeli, hogy tekintettel a sérülékeny államok magas számára, valamint arra, hogy ők állnak legtávolabb a millenniumi fejlesztési célok (MDG-k) megvalósításától és a hiány 75 %-áért felelősek, fontos, hogy ez a probléma külön figyelmet kapjon;

2011. október 25., kedd

12. hangsúlyozza, hogy a helyi hatóságok és a civil társadalmi szervezetek bevonása a fejlesztési politikákba elengedhetetlen az MDG-k eléréséhez és a felelősségteljes kormányzás biztosításához; aggodalommal állapítja meg, hogy annak ellenére, hogy Accrában „teljes értékű fejlesztési szereplőknek” ismerték el őket, sok civil társadalmi szervezet mégis olyan politikákkal és gyakorlatokkal szembesül, amelyek aláássák fejlesztési szereplőként betöltött szerepüket; tágabb értelemben véve felszólítja a donorokat és a partnerországokat, hogy biztosítsanak nagyobb teret a parlamentek, a helyi hatóságok és a civil társadalom részvételének, valamint tegyék átláthatóbbá a nemzeti rendszerek alkalmazását;

13. rámutat arra, hogy a pénzügyi támogatás önmagában nem elegendő a fenntartható fejlődés biztosításához, a helyi önkormányzatoknak és a hazai magánszférának pedig fontos szerepet kell vállalniuk a millenniumi fejlesztési célokhoz kapcsolódó projektek megvalósításában; hangsúlyozza a magánvállalkozások, mint kkv-k szerepét a javak megteremtésében, valamint az állam felelősségét a stabilitás és a jogállamiság garantálásában; e tekintetben hangsúlyozza a felelősségteljes kormányzás fontosságát a kedvezményezett országokban;

14. hangsúlyozza, hogy a jó kormányzás mutatóit, amelyek közül néhány erősen vitatott, szintén megbeszélés tárgyává kell tenni, tekintettel arra, hogy azok igen hasznosak annak megítélésében, hogy a segélyek demokratikus tulajdonba vételéhez szükséges részvételi szempontok milyen szintűek;

15. felszólítja a partnerországok kormányait, hogy tartsák tiszteletben és fokozzák a (politikai, közigazgatási és adóügyi) decentralizációra irányuló erőfeszítéseket, és – a komplementaritás és a szakstratégiák támogatása, továbbá a helyi önrendelkezés tiszteletben tartása mellett – erősítsék a helyi és nemzeti fejlesztési tervek közötti koordinációt;

16. felszólítja a donor országokat, hogy jobban hangolják össze tevékenységüket, valamint egyszerűsítsék eljárásaikat, és fűzzék szorosabbra a magán donorokkal folytatott együttműködést;

17. sürgeti, hogy ösztönözzék és mozdítsák elő a dél-dél irányú és a háromoldalú együttműködést olyan támogatási formákként, amelyek elősegítik a minőség és a hatékonyság, a tudáscsere és a kapacitásépítés javítását;

18. emlékeztet arra, hogy minden kormányt – a donorokat és a kedvezményezetteket egyaránt – kötik az emberi jogi kötelezettségek; hangsúlyozza, hogy ezen kötelezettségvállalások és a nemzetközi emberi jogi jogszabályok szerinti felelősségre vonhatóság központi szerepet játszanak a fejlesztés hatékonyságának elérésében; ennek megfelelően sürgeti az EU-t, hogy Busanban vállalja, hogy kötelező erejű intézkedéseket vezet be annak biztosítására, hogy a segélyezésben tiszteletben tartják az emberi jogi megállapodásokat;

19. hangsúlyozza, hogy fontos megtalálni az egyensúlyt az egyes politikai és adóügyi feltételek teljesülése és a teljesítménymutatók előtérbe helyezése között, hogy a szigorú politikai és teljesítmény-követelmények ne tántorítsák el a partnerországok kormányait attól, hogy végrehajtsák saját politikáikat vagy akár új, kockázatosabb megközelítéseket próbáljanak ki, a donorok követelményeinek követését részesítve előnyben;

20. üdvözli a fejlesztési politika keretében zajló munkamegosztásra vonatkozó európai uniós magatartási kódex elfogadását, és hangsúlyozza, hogy annak elveit a politikai akarat hiánya miatt eddig nem alkalmazták teljes körűen, ami megakadályozza az európai segélyek optimális felhasználását, valamint azt, hogy az Európai Unió a munkamegosztás tárgyában – a negyedik fórum összefüggésében – vezető szerepet töltsön be;

21. felszólítja az Európai Uniót, hogy a munkamegosztásra vonatkozó gyorsított („Fast Track”) kezdeményezést – nevezetesen az ágazatok szerinti felosztás végrehajtását – átszervezéssel és közös tervezéssel gyorsítsa fel, valamint segítse elő a nemzeti rendszerek alkalmazását, kitüntetve ezzel a párizsi nyilatkozat keretében vállalt azon kötelezettséget, amely az egyes országok felelősségvállalásán alapuló – költségvetési támogatások révén megvalósuló – segélyezési módok előnyben részesítésére vonatkozik;

2011. október 25., kedd

22. üdvözlöi a Bizottságnak a költségvetési támogatásról szóló zöld könyvben felvázolt kezdeményezését, amely elsősorban a kedvezményezett országok helyi szintű fejlődésének előmozdítására irányul, és kéri a költségvetési támogatásra való jogosultság kritériumainak szigorítását annak érdekében, hogy elkerüljék a megállapodott megközelítésektől való eltávolodást és az ilyen jellegű támogatás rendeltetésellenes felhasználását, kellőképpen figyelembe véve olyan tényezőket, mint az országok korrupciós mutatói;
23. hangsúlyozza a nemzeti parlamenteknek az új segélyezési rendszerben betöltött kiemelkedő szerepét, és emlékeztet arra, hogy segítséget kell nyújtani számukra jogalkotói képességük megerősítése és a szükséges változások előmozdítása érdekében, hogy képesek legyenek a fejlesztéssel kapcsolatos valamennyi kiadás vizsgálatára;
24. kéri, hogy a nemzeti parlamentek az országos stratégiai dokumentumok és az éves költségvetés elfogadása során a donorokkal folytatott politikai párbeszéd előtt konzultáljanak a civil társadalommal és a helyi hatóságokkal, hogy minden hatalmukkal hozzájáruljanak a demokratikus ellenőrzéshez;
25. emlékeztet e célból az Európai Unió Tanácsa segélyhatékonyságra vonatkozó működési keretében foglalt kötelezettségvállalásra⁽¹⁾, amelynek célja, hogy lehetővé tegye, hogy az Unió donorai által nyújtott pénzügyi támogatások a partnerországok demokratikus ellenőrzési folyamatainak tárgyát képezzék;
26. felhívja a figyelmet a legfőbb állami költségvetési ellenőrzési intézmények abban betöltött fontos szerepére, hogy segítséget nyújtanak a nemzeti parlamenteknek a fejlesztéshez kapcsolódó kiadások felülvizsgálatára irányuló tevékenységükben és előmozdítják a segélyhatékonyságot;
27. emlékeztet arra a veszélyre, hogy a segélyhatékonyság mérő technikai kérdéssé válhat; hangsúlyozza, hogy a hangsúlyt még inkább azokra a mutatókra kell helyezni, amelyek a segélyek fejlődésre gyakorolt hatásával kapcsolatosak, illetve arra a módra, ahogyan a segély ténylegesen hozzájárul a szegénység felszámolásához, a nemek közötti egyenlőség előmozdításához és az egyenlőtlenségek csökkentéséhez és a vagyonterelemzéshez; azon a véleményen van, hogy az állami és a magánszféra fejlesztésben tevékenykedő szereplőinek még szorosabb társulása, illetve a tapasztalatok visszacsatolása és becsatornázása a párizsi nyilatkozatban és az accrai cselekvési menetrendben vállalt kötelezettségek végrehajtásába hozzájárulhatnak a segélyhatékonysági program tökéletesítéséhez;
28. felszólítja az Uniót, hogy vizsgálja felül a munkamegosztással kapcsolatos politikáit, hogy ne maradjanak figyelmen kívül az olyan átfogó kérdések, mint az emberi jogok, a társadalmi befogadás, a nők és férfiak közötti egyenlőség, a polgárság vagy a klímaváltozás;
29. hangsúlyozza, hogy a segély átláthatósága elengedhetetlen a felelősségvállalás és a segély hatékonyságának biztosítása érdekében; ezért felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a segélyezés átláthatóságával kapcsolatban nagyra törő álláspontot képviseljenek oly módon, hogy előmozdítják e területen a globális szabványok kialakítását szorgalmazó mechanizmusokat nemzetközi szinten, amilyen például a nemzetközi segélyek átláthatóságára irányuló kezdeményezés (IATI); felszólítja azokat a tagállamokat, amelyek ezt még nem tették meg, hogy csatlakozzanak az IATI-hez és hajtsák végre a kezdeményezést;
30. hangsúlyozza, hogy fontos egyértelműen felmérni a magánszféra fokozott bevonásával járó lehetséges kockázatokat, és ezért világos kritériumokat kell meghatározni a magánszférabeli projektek támogatására vonatkozóan, erőteltjes hatásvizsgálati mechanizmusok mellett, amelyeket annak biztosítása érdekében kell kidolgozni, hogy a magánszférabeli befektetések a megállapodott nemzetközi fejlesztési célokkal összhangban fenntarthatóak legyenek, valamint ne vezessenek a feltételhez kötött segélyekhez való visszatéréshez;
31. úgy véli, hogy a fejlesztési politikák kidolgozása során prioritásként kell kezelni a nemek közötti egyenlőséget, ezért kéri, hogy azt teljes körűen integrálják a segélyhatékonysági menetrendbe, valamint hogy a női jogi szervezetek valamennyi fejlesztési folyamatban részt vehessenek;

(1) Az Európai Unió Tanácsának Főtitkársága, egységes szerkezetbe foglalt szöveg, 18239/10.

2011. október 25., kedd

32. hangsúlyozza, hogy a negyedik magas szintű fórumnak egy befogadóbb globális fejlesztési partnerség alapjait is le kell fektetnie, mégpedig az újonnan megjelenő donorok szorosabb bevonása révén – különös tekintettel azon országokra, amelyek megközelítését nem a a segélyhatékonyságra vonatkozó globális szabályok irányítják; felszólítja az EU-t, hogy e tekintetben vállaljon vezető szerepet azt biztosítandó, hogy az ilyen országokból származó segélyek összhangban állnak a hivatalos fejlesztési segélyre vonatkozóan megállapodott nemzetközi elvekkel; azon a véleményen van, hogy ez nem vezethet a segélyhatékonyság és az annak alapjául szolgáló elvek gyengüléséhez;

33. azon a véleményen van, hogy az Európai Parlamentnek, tekintettel demokratikus ellenőrző szerepére, továbbra is részt kell vállalnia a segélyhatékonyságról szóló program folyamatban lévő újrafogalmazásában, és ennek részeként megfelelő képviselettel kell részt vennie a Busanban megtartandó ülésen;

34. felszólítja az Uniót és tagállamait, hogy továbbra is fordítsanak figyelmet a segélyezés minőségére, és olyan nemzetközi menetrendet mozdítsanak elő, amely a fejlesztésre összpontosít;

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
